

Livsmedelskontroll

Sammanfattning

I betänkandet behandlas sammanlagt 8 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2008 om livsmedelskontroll. Motionerna berör sådant som livsmedelsmärkning (kaloriinnehåll, tillsatser samt miljömärkning), livsmedelstillsyn, matlarm och samordningsansvar för dricksvattenfrågor.

Samtliga motionsyrkanden avstyrks bl.a. med hänvisning till EG:s rättsakter och pågående arbete inom EU och nationellt. I betänkandet finns 3 reservationer (v, mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Utskottets överväganden	5
Livsmedelsmärkning och tillsatser	5
Livsmedelstillsyn m.m.	9
Reservationer	13
1. Livsmedelsmärkning, punkt 1 (mp)	13
2. Tillsatser, punkt 2 (mp)	13
3. Livsmedelstillsyn m.m., punkt 3 (v, mp)	14
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	15
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Livsmedelsmärkning

Riksdagen avslår motionerna 2008/09:MJ218 och 2008/09:MJ355.

Reservation 1 (mp)

2. Tillsatser

Riksdagen avslår motionerna 2008/09:MJ201 och 2008/09:MJ415.

Reservation 2 (mp)

3. Livsmedelstillsyn m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2008/09:Fö289 yrkande 38, 2008/09: MJ219, 2008/09:MJ240 och 2008/09:MJ462.

Reservation 3 (v, mp)

Stockholm den 12 februari 2009

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Anders Ygeman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anders Ygeman (s), Claes Västerteg (c), Ola Sundell (m), Carina Ohlsson (s), Bengt-Anders Johansson (m), Bo Bernhardsson (s), Anita Brodén (fp), Ann-Kristine Johansson (s), Sofia Arkelsten (m), Jan-Olof Larsson (s), Irene Oskarsson (kd), Rune Wikström (m), Wiwi-Anne Johansson (v), Erik A Eriksson (c), Tina Ehn (mp), Staffan Appelros (m) och Aleksander Gabelic (s).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas 8 motionsyrkanden om livsmedelskontroll från allmänna motionstiden 2008. Motionerna tar upp frågor som rör bl.a. märkning av livsmedel och livsmedelstillsyn. Samtliga motionsyrkanden avstyrks, i huvudsak med hänvisning till att arbete pågår inom området i Sverige och i EU.

Utskottet behandlar ytterligare ett antal motioner om livsmedelskontroll i betänkande 2008/09:MJU14 Livsmedelskontroll – förenklad beredning.

Utskottets överväganden

Livsmedelsmärkning och tillsatser

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår fyra motionsyrkanden (s, m, mp) om livsmedelsmärkning och tillsatser. Huvudsakligen hänvisas till det pågående arbetet i Sverige och i EU.

Jämför reservationerna 1 (mp) och 2 (mp).

Motionerna

I flera motioner efterfrågas förbättrad märkning av livsmedel. I motion MJ218 (mp) begärs att förpackningar för alkoholhaltiga drycker märks med kaloriinnehåll. Konsumenterna skulle därigenom bli mer medvetna om energiinnehållet i produkten och kunna göra medvetna val, vilket enligt motionären är av vikt för att begränsa folkhälsoproblemet med övervikt. I motion MJ355 (s) efterfrågas initiativ till märkning av livsmedel för bästa miljöval för att hjälpa svenska konsumenter att göra bästa möjliga miljöval och att informera sig om vilken miljöpåverkan en vara har samt hur den är producerad. I två av motionerna framhålls att det kan finnas risker med tillsatser. I MJ201 (m) framhålls riskerna med azofärgämnen, i synnerhet med avseende på barn, och motionären menar därför att inställningen till användning av azofärgämnen i livsmedel i framtiden bör vara mycket restriktiv, alternativt negativ. I MJ415 (s) betonas riskerna med tillsatsen glutamat, och motionären yrkar mot bakgrund av detta att regeringen tar initiativ till att livsmedel som innehåller farliga tillsatser förses med varningstext, deklaration om exakt vilka ämnen och hur stora mängder av ämnena som är tillsatta.

Utskottets ställningstagande

Inledningsvis vill utskottet poängtera att regelverket för livsmedelsmärkning är harmoniserat i EU, vilket betyder att alla medlemsstater följer samma lagstiftning. Utskottet noterar vidare att ett nytt förslag till förordning om livsmedelsinformation till kunderna antogs av kommissionen den 30 januari 2008 (KOM(2008) 40). I förslaget konsolideras och uppdateras två områden inom lagstiftningen om märkning: allmän livsmedelsmärkning och näringsvärdesdeklaration, som omfattas av direktiven 2000/13/EG respektive 90/496/EEG. Enligt förslaget ska det vara obligatoriskt att på livsmedlet ange en näringsvärdesdeklaration som innehåller energivärde och mängden av fett, mättade fettsyror, kolhydrater, med en särskild uppgift om sockerarter, och salt. Emellertid omfattas inte vin, öl och sprit-

drycker av detta, men enligt förslaget ska kommissionen fem år efter att förordning trätt i kraft lägga fram en rapport om tillämpningen av näringsvärdesdeklaration på just de produkterna, och bestämmelserna om obligatorisk näringsvärdesdeklaration kan då fastställas även för dessa produkter. Diskussioner pågår i Europaparlamentet och rådet angående detta förslag. Mot bakgrund av det anförda föreslår utskottet att motion MJ218 (mp) lämnas utan vidare åtgärd.

Vad gäller miljömärkning kan utskottet konstatera att det för närvarande pågår flera arbeten som rör olika former av miljömärkning av just livsmedel. I juli 2008 presenterade kommissionen ett nytt förslag till förordning om ett miljömärkningsprogram för gemenskapen (KOM(2008) 401). Det bygger på befintliga regler om miljömärkning. Miljömärkeskriterierna ska vara baserade på produkters miljöprestanda som ska fastställas på grundval av de produkter som har bästa prestanda på gemenskapsmarknaden. Man ska ta hänsyn till den mest betydande miljöpåverkan under produkternas livscykel – i synnerhet inverkan på klimatförändringen, inverkan på natur och biologisk mångfald, energi och resursförbrukning, avfallsgenerering, utsläpp till alla delar av miljön, föroreningar genom fysiska effekter samt användning och utsläpp av farliga ämnen. Enligt förslaget ska förordningen tillämpas endast på bearbetade livsmedel och på fiske- och vattenbruksprodukter. En åtskillnad görs mellan denna förordning och rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter. Ekologisk produktion är ett övergripande system för jordbruksverksamhet och livsmedelsproduktion där man kombinerar bästa miljöpraxis, stor biologisk mångfald, bevarande av naturresurser, tillämpning av stränga djurskyddskrav och en produktionsmetod som motsvarar förväntningarna från de konsumenter som föredrar produkter som har framställts med användning av naturliga ämnen och processer. För att ett livsmedel ska godkännas som ekologiskt i enlighet med förordningen måste det således ha framställts i enlighet med de miljökriterier som nämns i förordningen.

Vid sidan om detta finns det nationella frivilliga certifieringssystem, såsom Kravmärkningen vilken utöver EU:s regler ställer ytterligare krav på t.ex. djurhållningen. I Sverige arbetar Krav, Svenskt Sigill m.fl. med att ta fram en klimatomärkning.

Enligt vad utskottet har inhämtat från Jordbruksdepartementet deltar Sverige, genom Swedish Standards Institute (Sis) och miljöstyrningsrådet, även i det internationella arbetet med att ta fram en standard (Iso) för klimatomärkning. Förhoppningen är att en färdig Iso-standard ska finnas till 2010. Det pågår även aktivt arbete i ett projekt med deltagare från bl.a. Kommerskollegium, Sis, Sida, Miljöstyrningsrådet och regeringen på området med syfte att integrera länder i tredje världen i detta viktiga arbete. Utskottet anser att syftet med motion MJ355 (s) kan anses tillgodosett med det anförda. Motionen kan därmed lämnas utan vidare åtgärd.

En ny förordning om livsmedelstillsatser antogs i december 2008 som ersätter en rad förordningar på området (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser). Utskottet noterar att många av de gällande reglerna inte ändras i sak, t.ex. att en livsmedelstillsats endast får användas om den godkännts för livsmedlet i fråga. Av förordningen framgår emellertid att kommissionen, biträdd av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, kommer att se över samtliga gällande godkännanden utifrån andra kriterier än säkerhet, såsom t.ex. intag, tekniskt behov och eventuellt vilseledande av konsumenten. Kommissionen kommer även inom ett år från antagandet av förordningen att upprätta ett utvärderingsprogram som går ut på att myndigheten ska ompröva säkerheten hos livsmedelstillsatser som redan godkännts i gemenskapen.

Utskottet konstaterar att livsmedelstillsatser även i fortsättningen omfattas av de allmänna märkningskrav som anges i direktiv 2000/13/EG, vilket som ovan nämnts är under omarbetande. Enligt gällande regler ska i princip alla ingredienser som har använts för tillverkningen av livsmedlet redovisas i innehållsförteckningen. Ingredienserna deklarerar i fallande ordning efter vikt, dvs. det finns mest av det som står först i förteckningen och minst av det som står sist. Alla använda tillsatser ska kunna identifieras av konsumenten. Därför finns särskilda märkningsbestämmelser för dem. Alla tillsatser ska alltid deklarerar med funktionsnamn följt av antingen tillsatsens E-nummer eller vedertagna namn, t.ex. "konserveringsmedel E 211" eller "konserveringsmedel natriumbensoat". Utskottet noterar även att den tillåtna mängden av en tillsats i livsmedel regleras i Livsmedelsverkets föreskrifter om tillsatser.

Vad gäller azofärgämnen, som är en grupp syntetiska färgämnen (E 102, tartrazin, E 110, para-orange, E 122, azorubin, E 123, amarant, E 124, nykockin, E 129, allurarött AC, E 151, briljantsvart BN, E 155, brun HT, E 180, litolrubin), kan följande redovisas. Färgen E 123 får bara användas till fiskrom och till spritdrycker och färgen E 180 bara till ätbar ostskorpa. Övriga azofärger får användas till nästan alla livsmedel som får färgas. Det kan vara drycker (saft får dock inte färgas), glass, konfektyrer, tuggummi, konditorivaror, desserter, sylt, marmelad, soppor, såser, senap, frukt- och grönsaksberedningar, smaksättningspreparat, snacks och kosttillskott. Dessutom kan de förekomma i en del lite mera udda produkter.

Utskottet vill även understryka att det enligt den nya förordningen (EG) nr 1333/2008 är obligatoriskt att, utöver andra uppgifter, märka de produkter som innehåller vissa av dessa färgämnen med följande text: "*Färgens (färgernas) namn eller E-nummer: kan ha en negativ effekt på barns beteende och koncentration.*" Från och med den 20 juli 2010 ska alla nya produkter förses med denna varningsmärkning. Enligt utskottet bör detta krav på varningsmärkning kunna leda till att industrin kommer att välja andra färgämnen i sina produkter, då bra alternativ finns att tillgå på marknaden.

Jordbruksministern anförde vid en interpellationsdebatt om dessa färgämnen som ägde rum i oktober 2007 att det av EG:s allmänna livsmedelslag tydligt framgår att inga livsmedel som inte bedömts säkra ur hälso- och miljösynpunkt får förekomma på marknaden. Han förklarade att det för närvarande är tillåtet att använda sju av dessa färgämnen i livsmedel som färgas, men att det däremot inte är tillåtet att använda dem i de s.k. baslivsmedlen. Han framhöll att konsumenten har ett val att göra då det vid handelsplatsen bör finnas en märkning, och finns ingen märkning kan konsumenten avstå från att handla sådant vars innehåll han inte är hundra procent säker på. Vidare upplyste han om att omprövningen av samtliga godkända färgämnestillsatser inom en snar framtid kommer att ha slutförts och att frågan om färgämnen därefter kommer att hanteras av medlemsstaterna tillsammans med EU-kommissionen. I ett svar på en skriftlig fråga (2007/08:1189) hänvisade jordbruksministern till ovan nämnda debatt och upplyste även om att Sverige ett flertal gånger i sina samtal med kommissionen har lyft fram behovet av att ompröva azofärgämnena också med tanke på aspekter som nyttan för konsumenterna och riskerna för vilseledande användning.

Vad gäller tillsatsen glutamat hänvisar utskottet till Livsmedelsverkets bedömning av denna substans (glutaminsyra och dess salter, glutamater) som används för att framhäva smaken på olika produkter. Verket upplyser om att glutaminsyra ingår naturligt som en del kostens proteiner och att det således är en naturligt förekommande aminosyra som används som smakförstärkare och som får användas till alla livsmedel som får innehålla tillsatser utom livsmedel som tillverkas speciellt för spädbarn och småbarn.

Enligt Livsmedelsverket finns det inte någon misstanke om att glutamat i de mängder som används i mat skulle kunna ge skadliga effekter. Glutaminsyra ingår som en viktig del i vår kropp, och den förekommer i blodet, musklerna, fostervätskor och mjölk. Den är viktig för vårt immunsystems funktion, samt för mag-tarmkanalens funktion och för att förhindra att mikroorganismer tar sig in i kroppen. Livsmedelsverket uppger att det inte finns någon gräns för ett acceptabelt dagligt intag av glutamat. Det beror dels på att kroppen behöver glutamat, dels på att man normalt får i sig mycket glutamat från vanlig mat. En del personer kan emellertid få överkänslighetsreaktioner mot glutamat när ämnet används i höga halter (gram-mängder). Den halt av glutamat som får användas som tillsats enligt tillsatsreglerna kan emellertid inte ge dessa symptom enligt Livsmedelsverket.

Mot bakgrund av det anförda föreslår utskottet att motionerna MJ201 (m) och MJ415 (s) lämnas utan åtgärd.

Livsmedelstillsyn m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår fyra motionsyrkanden (s, c, fp, mp) om livsmedelstillsyn m.m. Huvudsakligen hänvisas till gällande regelverk och det pågående arbetet i Sverige och EU.

Jämför reservation 3 (v, mp).

Motionerna

I motion MJ219 (fp) framförs kravet på att regionala inspektörer eller rådgivare med specialinriktning på småskalig livsmedelsproduktion inrättas. Enligt motionären är kompetensen hos inspektörerna på de lokala miljökontoren bristande då de ofta saknar kunskap om hantverksmässig tillverkning av livsmedel. Enligt motion MJ240 (s) behövs en obligatorisk utbildning i livsmedelshygien för personal i livsmedelsföretag (hygienkörkort) för att förbättra efterlevnaden av livsmedelslagstiftningen. I motion MJ462 (c) framhålls behovet av införandet av en typ av richterskala för matlarm som tydligt kan beskriva för konsumenterna hur farligt på skalan en larmrapport om ett livsmedel är. Slutligen anser Miljöpartiet i motion Fö289 (mp) yrkande 38 att Livsmedelsverket bör få ett samordningsansvar för dricks-vattenfrågorna på nationell nivå, då behovet av att säkra dricksvattentäkter kommer att öka i samband med klimatförändringar.

Utskottets ställningstagande

Förutsättningar för småskalig livsmedelsförädling har behandlats bl.a. i betänkandena 2007/08:MJU12 och 2006/07:MJU6 och utskottet anordnade även en utfrågning i ämnet i april 2007, vilken dokumenterades i rapporten Miljö- och jordbruksutskottets offentliga utfrågning om förutsättningarna för att bedriva småskalig livsmedelsproduktion (2006/07:RFR5). Det har i tidigare betänkanden nämnts att enklare regler för företagen är en prioriterad fråga för regeringen och att detta kommer att gynna småskaliga livsmedelsföretag också. Utskottet har från Jordbruksdepartementet erfarit att både regeringen och dess myndigheter för närvarande arbetar intensivt med regelförenkling. Inom ramen för detta arbete redovisade myndigheterna i december 2008 sitt arbete med regelförenkling under året. I denna redovisning skriver Livsmedelsverket bl.a. följande: I såväl Nuteks mätning som vid branschmöten som Livsmedelsverket anordnat har företagen angett att de har problem med att kommunernas inspektörer gör olika bedömningar, vilket skapar en osäkerhet hos företagen om lagstiftningens krav. Dessutom har EU:s inspektionsorgan, Food and Veterinary Office (FVO), vid inspektion på kött- och mjölkkanläggningar i Sverige anmärkt på kompetensen hos livsmedelsinspektörerna. Livsmedelsverket har därför inlett ett arbete med kompetensförsörjning till den offentliga kontrollen.

Arbetet har startat med att utifrån kraven i förordning (EG) nr 882/2004 upprätta en s.k. kompetensprofil för kontrollmyndigheter. Kompetensprofilen ska användas t.ex. av lärosäten och Livsmedelsverket vid planering av utbildning för inspektörer (dnr 1013/07).

Enligt Livsmedelsverket har de personella resurserna i kommunerna avsevärt förbättrats de senaste åren. Kommunernas rapportering för år 2007 visar att ca 125 nya årsarbetskrafter tillkommit, vilket är en ökning med 31 % jämfört med år 2006.

Utskottet har från Jordbruksdepartementet inhämtat att det genom strukturfondsprogrammen och landsbygdsprogrammet finns möjligheter att stödja företag och organisationer som arbetar med utveckling av landsbygdsturism, småskalig tillverkning och marknadsföring av lokal och regional mat. Inom ramen för landsbygdsprogrammet finns ca 70 miljoner kronor per år för stöd till livsmedelsförädling. Regeringen har också stärkt satsningarna inom programmet, gjort mat med mervärden och kringaktiviteter till ett prioriterat område samt tillfört ytterligare 30 miljoner kronor för att stödja kompetens- och utvecklingsinsatser inom exempelvis småskalig livsmedelsförädling.

Mot bakgrund av det anförda bör motion MJ 219 (fp) lämnas utan åtgärd.

Vad gäller kravet på obligatoriskt hygienkörkort påminner utskottet om att varje livsmedelsföretagare är ansvarig för att all personal som hanterar livsmedel har relevant kunskap om livsmedelshygien och livsmedelshantering, vilket nämnts i betänkande 2007/08:MJU12. Utskottet konstaterar att regeringen i början av 2008 gav Livsmedelsverket i uppdrag att utreda och lämna förslag på ett frivilligt körkort som företagen kan använda för att säkerställa kompetensen hos personal som hanterar livsmedel. Arbetet skulle baseras på Livsmedelsverkets förslag 2006 på ett obligatoriskt hygienkörkort för verksamma inom livsmedelsbranschen. I december 2008 överlämnade Livsmedelsverket förslaget på ett frivilligt "hygienkörkort" till regeringen. Enligt förslaget ska anställda i livsmedelsföretag kunna testa sina kunskaper i livsmedelshygien för 500 kr per person. De som klarar testet får ett kunskapsbevis som gäller i fem år. Livsmedelsverket bedömer att ca 25 000 personer per år kan vara intresserade av att testa sig för kunskapsbeviset. För att få fram ett frivilligt kunskapsbevis föreslår Livsmedelsverket att verket tar fram en vägledande kursplan, som inledningsvis endast omfattar grundläggande livsmedelshygien, administrerar en bank med testfrågor, som de som examinerar ska använda sig av och ansvarar för examineringsätt och nivå för godkännande.

Utskottet har från Jordbruksdepartementet inhämtat att ärendet för närvarande är under beredning. Med det anförda föreslås att motion MJ240 (s) avslås.

Beträffande kravet på en richterskala för matlarm kan följande sägas. Efsa, the European Food Safety Authority, har till uppgift att presentera olika riskbedömningar på livsmedelsområdet. Hittills har den producerat omkring 680 vetenskapliga riskbedömningar inom olika områden.

Bedömningarna ligger sedan till grund för alla dem som ska hantera riskerna på olika sätt, exempelvis stifta lagar eller informera. Efsa har även till uppgift att uppmuntra och koordinera utvecklandet av enhetliga metoder för riskbedömning. Inom Efsa pågår diskussioner om att utveckla metoder och tillvägagångssätt för att förbättra risk- och nyttoanalyser av livsmedel, exempelvis genom DALY (Disability-adjusted life years) och QALY (Quality-adjusted life years) som är metoder för att beräkna relativa effekter för människors hälsa av olika risker.

Utskottet noterar även att Efsa är representerat inom systemet ”rapid alert”. Detta system innebär att när en hälsovådlig produkt påträffas i ett EU-land ska landets kontaktpunkt anmäla detta till kommissionen. Om informationen bedöms ha betydelse för andra medlemsstater skickas den vidare till övriga länders kontaktpunkter. Därefter blir det upp till varje land att ta ställning till meddelandets betydelse (till en början handlar det oftast om att ta reda på om produkten finns på den nationella marknaden). I Sverige är det Livsmedelsverket som är kontaktpunkt.

Utskottet har från Livsmedelsverket inhämtat att det är svårt att generellt gå ut med ett larm i enlighet med en skala, då ett matlarm kan innebära olika risk för olika människor, exempelvis beroende på olika matvanor (hög/låg konsumtion) eller på att risken är större för vissa grupper såsom äldre, gravida eller allergiker. Mot bakgrund av det anförda är utskottet inte berett att föreslå någon åtgärd med anledning av motion MJ462 (c). Motionen avstyrks.

Livsmedelsverket har ansvar för kvaliteten på dricksvatten eftersom dricksvatten är ett livsmedel i livsmedelslagstiftningen. När det gäller samordningsansvaret för dricksvattenfrågor på nationell nivå kan utskottet konstatera följande. Myndighetskontroll av dricksvatten utförs lokalt av kommunerna och samordnas regionalt av länsstyrelserna. Livsmedelsverket samordnar kontrollen nationellt, vilket bl.a. innebär att vägleda och informera. Livsmedelsverket hanterar också säkerhets- och beredskapsfrågor för vattenförsörjning. Vad gäller ansvaret för Sveriges hela vattenförsörjning är det i dag delat mellan olika nationella, regionala och lokala myndigheter. Naturvårdsverket ansvarar för frågor om skydd av vattentäkter. Sveriges geologiska undersökning (SGU) har ansvar för grundvatten som naturresurs och är miljömålsansvarig myndighet för grundvatten. Socialstyrelsen har ansvar för enskild vattenförsörjning. Vattenmyndigheterna ansvarar för att ta fram förvaltningsplaner och åtgärdsprogram för svenska vatten. Även Boverket har ansvar vad gäller vattenledningsnätet i fastigheter och för den övergripande miljömålsfrågan om fysisk planering och hushållning med mark och vatten.

I SOU 2007:60, Sverige inför klimatförändringarna – hot och möjligheter (Klimat- och sårbarhetsutredningen), föreslås ett antal åtgärder för att anpassa dricksvattenförsörjningen till ett förändrat klimat, bl.a. sägs att

Livsmedelsverket bör få samordningsansvaret för dricksvattenfrågorna och se över skydd och kontrollrutiner för framställning av dricksvatten samt informera om risker och skyddsåtgärder för enskilda brunnar.

Riksrevisionen avlämnade sin rapport RiR 2008:8, Dricksvattenförsörjning – beredskap för stora kriser, till regeringen under sommaren 2008, i vilken den har granskat om regeringen och de statliga myndigheterna skapat tillräckliga förutsättningar för att allvarliga kriser inom dricksvattenförsörjningen ska kunna hanteras. Rekommendationer lämnas till regeringen, Livsmedelsverket, Smittskyddsinstitutet, Socialstyrelsen och länsstyrelserna.

Utskottet har från Jordbruksdepartementet inhämtat att en intern arbetsgrupp som spänner över flera departement arbetar med en rapport som bl.a. kommer att innehålla förslag på framtida åtgärder vad gäller ansvaret för dricksvattenfrågan med anledning av klimatpåverkan. Denna rapport väntas bli klar under våren 2009. Mot bakgrund av det anförda föreslår utskottet att yrkande 38 i motion Fö289 (mp) lämnas utan vidare åtgärd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Livsmedelsmärkning, punkt 1 (mp)

av Tina Ehn (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:MJ218 och avslår motion 2008/09:MJ355.

Ställningstagande

Övervikt är ett stort folkhälsoproblem i Sverige. Därför behövs många olika insatser som kan bidra till minskad övervikt. Att olika mat innehåller olika mängd kalorier är väl känt av de flesta och det finns också märkning på förpackningarna om energiinnehåll. Men att en stor starköl ger lika många kalorier som ett wienerbröd eller en dryg deciliter vispgrädde är inte alla medvetna om. För att konsumenter enkelt ska kunna se energiinnehållet i alkoholprodukter anser vi i Miljöpartiet att förpackningar för alkoholhaltiga drycker bör märkas med kaloriinnehåll. Detta bör ges regeringen till känna.

2. Tillsatser, punkt 2 (mp)

av Tina Ehn (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:MJ201 och avslår motion 2008/09:MJ415.

Ställningstagande

Alla föräldrar vill att det deras barn äter ska vara ofarligt. Självfallet gäller det också godis och läsk. Bara risken att starka färger i visst godis kan göra att barn får symptom som hyperaktivitet är oroande. Att det dessutom

finns en vetenskaplig studie som av flera anses visa alarmerande resultat är viktigt att ha i åtanke vid den framtida hanteringen av frågan om dessa färgmedel. EU:s beslut vad gäller azofärgerna måste därför följas mycket noga. Inställningen i framtiden bör vara en mycket restriktiv alternativt negativ inställning till all användning av azofärger i livsmedel. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Livsmedelstillsyn m.m., punkt 3 (v, mp)

av Wiwi-Anne Johansson (v) och Tina Ehn (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09: MJ240 och avslår motionerna 2008/09:Fö289 yrkande 38, 2008/09: MJ219 och 2008/09: MJ462.

Ställningstagande

Utbildningen i livsmedelshygien för personalen i livsmedelsföretag är en helt nödvändig åtgärd för att vända de senaste årens utveckling av alltfler matförgiftningar och för att minimera risken för olaglig hantering av livsmedel. Efterlevnaden av livsmedelslagstiftningen måste förbättras. Med ett obligatoriskt hygienkörkort försvårar man för oseriösa företagare i livsmedelsbranschen. Därför bör utbildningen i livsmedelshygien – hygienkörkortet – vara obligatorisk. Detta bör ges regeringen till känna.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008

2008/09:Fö289 av Karin Svensson Smith m.fl. (mp):

38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Livsmedelsverket bör få ett samordningsansvar för dricksvattenfrågorna på nationell nivå.

2008/09: MJ201 av Magdalena Andersson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om azofärger.

2008/09: MJ218 av Gunvor G Ericson m.fl. (mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att märka förpackningar för alkoholhaltiga drycker med kaloriinnehåll.

2008/09: MJ219 av Liselott Hagberg (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett inrättande av regionala inspektörer eller rådgivare med specialinriktning på småskalig livsmedelsproduktion.

2008/09: MJ240 av Michael Hagberg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av obligatorisk utbildning – hygienkörkort – i livsmedelshygien för personalen i livsmedelsföretagen.

2008/09: MJ355 av Kerstin Engle (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ta initiativ till märkning av livsmedel för bästa miljöval.

2008/09: MJ415 av Tommy Ternemar m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen snarast bör ta initiativ till att livsmedel som innehåller olika farliga tillsatser och smakförstärkare förses med varningstext, deklaration om exakt vilka ämnen och hur stora mängder av ämnena som är tillsatta.

2008/09:MJ462 av Maria Kornevik Jakobsson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av införande av en typ av richterskala för matlarm.